

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Fanari împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la încasarea plăților suplimentare pentru fiecare zi de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-228/23

NR. PIGD 2-20133559-01-2ra-08022023)

Recursul declarat până la 01 septembrie 2023.

Invocarea declarativă a art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă nu constituie temei de admisibilitate a recursului.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. N. Arabadji,
Curtea de Apel Chișinău, jud. R. Pulbere, V. Mihaila, A. Pahopol,

16 iulie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Inspectoratul General al Poliției,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 octombrie 2020, Ion Fanari, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI, solicitând obligarea achitării drepturilor salariale pentru 13 zile din luna mai 2020, în funcția de ofițer superior în cadrul Sectorului de poliție nr. 1 al Inspectoratului de poliție Buiucani al Direcției de poliție mun. Chișinău a IGP al MAI, obligarea achitării pentru fiecare zi de întârziere a câte 0,3% din suma neplătită în termen și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5 000 de lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 04 mai 2020 a fost emis ordinul nr. 198 ef. al Inspectoratului General al Poliției cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați ai poliției din cadrul Direcției chinologice, prin care fiind Șeful Secției câini detectori ai Direcției chinologice, a fost sancționat disciplinar cu sancțiune – retrogradare din funcție. Drept urmare, a fost numit în funcția de ofițer principal al Sectorului de poliție nr. 1 al IP Buiucani al Direcției de poliție mun. Chișinău a IGP al MAI.

3. Potrivit actului administrativ enunțat, la 05 mai 2020 s-a prezentat la Sectorul de poliție nr. 1 al IP Buiucani al DP mun. Chișinău al Inspectoratului General al Poliției al MAI.

4. Ulterior, la 22 mai 2020, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 225 ef. a fost modificat ordinul nr. 198 ef. din 04 mai 2020, cu numirea în funcția de ofițer superior al Secției câini detectori a Direcției chinologice a Inspectoratului General al Poliției al MAI, sancțiunea disciplinară fiind aceeași.

5. Reclamantul a precizat că la efectuarea unui calcul matematic, în luna mai 2020 a activat în cadrul Direcției chinologice din 01 mai 2020-04 mai 2020, însă i-a fost achitat salariul doar pentru 04 mai 2020, deoarece 01 mai 2020 a fost zi liberă, iar 02 mai 2020 și 03 mai 2020 zile de odihnă (sâmbătă și duminică).

6. Prin ordinul Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 225 ef. din 22 mai 2020 a fost transferat în Direcția chinologică a Inspectoratului General al Poliției al MAI, activând în perioada 2 mai 2020-31 mai 2020, per total 6 zile. Astfel, în perioada lunii mai 2020, în Direcția chinologică a

Inspectoratului General al Poliției al MAI a activat 7 zile, iar în intervalul 05 mai 2020-21 mai 2020 a activat în calitate de ofițer superior în cadrul Sectorului de poliție nr. 1 și din motive necunoscute a fost remunerat doar pentru 7 zile.

7. Reclamantul a mai declarat că salariul pentru o zi de muncă în funcția de ofițer superior al Secției câini detectori a Direcției chinologice a Inspectoratului General al Poliției al MAI, constituia suma de 434 de lei, formată din salariul de bază 342 de lei+20 de lei grad militar + 72 de lei spor pentru condiții speciale. Pentru 13 zile activate în cadrul Sectorului de poliție nr. 1 al Inspectoratului General al Poliției al MAI al DP mun. Chișinău al IGP al MAI, urma să încaseze 5 642 de lei. Astfel, din 02 iunie 2020 și până la ziua achitării efective a salariului, Inspectoratul General al Poliției al MAI urma să-i achite suplimentar pentru fiecare zi de întârziere suma de 16, 926 de lei, formată din $5\ 642 \cdot 0,3\%$.

8. La 25 iunie 2021, Ion Fanari, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel, a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând obligarea achitării a câte 0,3 % plăți suplimentare pentru fiecare zi de întârziere, la plata salariului pentru perioada 04 mai 2020-22 mai 2020, a sumei de 4 333,56 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5 000 de lei.

9. În motivarea acesteia, a indicat că în baza ordinului nr. 528 ef. din 11 decembrie 2020 al Inspectoratului General al Poliției al MAI, la 01 februarie 2021 i-a fost transferată la card suma de 5 896 de lei, salariu pentru perioada de muncă 04 mai 2020-21 mai 2020.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 02 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Fanari. S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Ion Fanari cu titlu de plată suplimentară în mărime de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere din suma neplătită în termen, începând cu 01 iunie 2020 până la 01 februarie 2021 suma de 4 333,56 de lei și cheltuielile de judecată constituite din cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei, iar în total suma de 9 333,56 de lei. S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 270 de lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 14 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice (Vol.I, f.d.167), Inspectoratul General al Poliției a depus apel împotriva hotărârii din 02 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea din 02 decembrie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

13. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că fiind investită cu judecarea cauzei în fond, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, prin hotărârea din 02 decembrie 2021, a constatat temeinicia acțiunii înaintate de Ion Fanari.

14. Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în apel, instanța de apel a constatat că soluția instanței de fond este corectă și întemeiată. Or, reieșind din probele administrate s-a constatat indubitabil că, Ion Fanari nu a fost retribuit pentru activitatea în perioada 05 - 21 mai 2020, și doar în luna ianuarie 2021 i-a fost calculat salariul pentru această perioadă în sumă de 3 891,36 de lei și transferat pe contul reclamantului la 01 februarie 2021, suma de 5 896 de lei, conform ordinului de plată nr.114 din 29 ianuarie 2021 și listei de transfer la bancă.

15. Mai mult, având în vedere necalcularea și neachitarea în termen a salariului reclamantului-intimat pentru perioada de muncă 05 – 21 mai 2020, se atestă cu certitudine încălcarea de către angajator – Inspectoratul General al Poliției al MAI atât a prevederilor art. 128 și art.142 din Codul muncii, cât și Convenția Organizației Internaționale a Muncii asupra protecției salariului nr.95 adoptată la Geneva la 1 iulie 1949, ratificată prin hotărârea Parlamentului nr.593 din 26 septembrie 1995.

16. Din sensul normelor legale prevăzute în art. 43 din Constituție, art.128, art.142, art. 329, art. 330 din Codul muncii, care au incidență la caz, este de înțeles că compensația de întârziere conform art. 330 alin. (2) din Codul muncii, se va calcula pentru fiecare sumă neachitată, începând cu termenul de la care suma dată a devenit certă, exigibilă și scadentă și anume, se va plăti suplimentar pentru fiecare zi de întârziere din suma neplătită în termen, doar în cazul existenței vinei angajatorului ca o condiție obligatorie prevăzută de lege pentru angajarea răspunderii patrimoniale indicate.

17. În conjunctura cadrului legal relatat supra, instanța de apel a considerat că instanța de fond în mod întemeiat a admis acțiunea lui Ion Fanari, deoarece după cum a constatat și prima instanță faptul întârzierii achitării salariului reclamantului în mărime de 3 891,36 de lei pentru o perioadă de la 01 iunie 2020 până la 01 februarie 2021, adică 245 zile, se datorează exclusiv angajatorului și servește temei pentru angajator de a plăti suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen. Or, Inspectoratul General al Poliției al MAI nu a obiectat asupra termenului de întârziere a achitării salariului și nici asupra sumei calculate de către reprezentantul reclamantului în mărime de 4 333,56 de lei.

18. Astfel, nu poate fi reținut și urmează a fi respins argumentul apelantului precum că Inspectoratul General al Poliției al MAI nu a avut

intenția de a-1 lipsi pe Ion Fanari de salariu și că nu a acționat din culpă în raport cu ultimul.

19. La acest segment, instanța de apel a reținut ca fiind justificată concluzia primei instanțe că în situația în care de către apelantul/pârât a fost emis un ordin, care nu corespundea prevederilor legale, nefiind posibilă executarea acestuia, fiind necesară emiterea a 2 ordine întru modificare și completarea acestuia, inclusiv privind data intrării în vigoare, și respectiv, achitarea salariului, se constată vina angajatorului în reținerea plății salariului reclamantului-intimat, respectiv survine aplicabilitatea normei consacrate la art.330 alin.(2) lit. e) din Codul muncii.

20. Cu referire la cheltuielile de judecată încasate, instanța de apel a reținut că, prima instanță în mod corect a dispus admiterea acestora. Redând în context prevederile art. 94 alin. (1), art. 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, a menționat că din materialele cauzei s-a stabilit incontestabil că, interesele reclamantului în ședințele de judecată au fost reprezentate de avocatul Anatolie Pitel, în baza mandatului avocațial seria MA nr. 1398100 din 26 octombrie 2020 (Vol.I, f.d. 2), iar pentru serviciile de asistență juridică reclamantul a achitat suma de 5 000 de lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria GL nr. 084311 (Vol.I, f.d.138).

21. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

22. Astfel, instanța de apel a considerat corectă soluția instanței de fond prin care s-a dispus compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărimea deplină solicitată de către reclamant, or, această sumă constituie lucrul efectuat de către avocat pe marginea cazului, precum și a taxei de stat în mărime de 270 de lei.

23. Respectiv, deși pârâtul/apelant a recurs la dreptul său constituțional de a ataca hotărârea la o instanță superioară, acesta nu a prezentat anumite probe suplimentare, prin care să ateste temeinicia celor solicitate, prin cererea de apel.

24. În concluzie, instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine caracterul raportului juridic litigios, circumstanțele de fapt real existente, legea materială ce guvernează situația. Iar obiecțiile apelantului invocate în apel, instanța de apel le-a considerat nefondate, afirmațiile acestuia sunt pur declarative și nu pot fi reținute, deoarece se combat cu cele invocate supra și se axează asupra circumstanțelor care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de fond, având la bază

cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material. Or, în sensul art. 386 alin. (2) din Codul de procedură civilă, o hotărâre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 18 ianuarie 2023, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.1), Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel prin care a fost menținută hotărârea primei instanței, pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

26. În susținerea recursului, recurentul a invocat că instanța inferioară nu a ținut cont de dezideratele legale și a adoptat o decizie fără a fi bazată pe un fundament temeinic și material probator, făcând referire în motivarea hotărârii asupra unor aspecte neelucidate pe deplin și care nu au fost demonstrate prin probe în ședințele de judecată, fapt ce duce la adoptarea unei soluții nemotivate, iar într-un final încălcarea dreptului la un proces echitabil.

27. Totodată, reiterând ordinele emise, a precizat că nefiind posibilă executarea pct.2 din ordinul nr.198 ef. din 04 mai 2020 Cu privire la sancționarea disciplinară a unor salariați ai Poliției din cadrul Direcției chinologice”, a fost emis Ordinul nr.225 ef. din 22 mai 2020 „Cu privire la modificarea Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 198 ef. din 04 mai 2020”, prin expunere în redacție nouă, după cum urmează: „Pentru realizarea pct. 1 din prezentul ordin, a numi pe comisarul Fanari Ion Gheorghe, în funcția de ofițer superior al Secției câini detectori a Direcției chinologice a Inspectoratului General al Poliției”. La fel, a concretizat că în actul de modificare nu a fost indicată data intrării în vigoare, astfel având efect din momentul pronunțării (22 mai 2020). Astfel intimatului i-a fost calculat și achitat salariul pentru luna mai 2020 pentru perioada 01-04 mai și 22-31 mai în mărime de 3 164 de lei.

28. Recurentul a declarat că în vederea elucidării unor circumstanțe apărute în procesul de pregătire pentru ședința de judecată, a fost convocată o ședință de lucru în cadrul Inspectoratului General al Poliției de către Direcția juridică cu participarea subdiviziunilor de resort. Potrivit procesului-verbal din 10 decembrie 2020 cu nr.34/2-7443 int. a fost atrasă atenția subdiviziunilor de resort la corectitudinea emiterii actelor administrative, examinarea petițiilor reclamantului, efectuarea procedurilor administrative și modul de soluționare a lacunelor identificate de către subdiviziunile de resort. În contextul subiectelor abordate, s-a convenit asupra inițierii și efectuării unor operațiuni administrative privind includerea unor prevederi exprese de achitare a salariului conform căruia a fost emis ordinul nr. 528 ef. din 11 decembrie 2020 „Cu privire la modificarea

Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr.198 ef. din 04 mai 2020” conform căruia intimatului Ion Fanari pentru perioada 05-21 mai 2020, i-a fost calculat și achitat salariul din funcția de ofițer superior al Secției câini detectori a Direcției chinologice în luna ianuarie 2021, prin intermediul cardului bancar Moldindconbank în mărime de 3 891,36 de lei conform ordinului de plată comun nr.114 din 29 ianuarie 2021 și listei de transfer la bancă.

29. Prin pct.2 al ordinului nr. 528 ef. din 11 decembrie 2020 „Cu privire la modificarea Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr.198ef. din 04 mai 2020” a fost modificat, prin completare cu un nou punct-21: „21.Prevederile punctului 2 al Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr.198 ef. din 04 mai 2020 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor salariați ai Poliției din cadrul Direcției chinologice, se vor aplica din 04 mai 2020”. Prin urmare, prin operațiunea juridică administrativă desfășurată și anume indicarea datei de punere în aplicare, și anume 04 mai 2020, a fost respectat dreptul lui Ion Fanari la salariu.

30. Suplimentar a afirmat că, potrivit art.12 și art. 15 din Legea nr. 320/2012, Direcția de poliție a mun. Chișinău constituie o autoritate publică care se subordonează Inspectoratului General al Poliției, dar pe de altă parte, în instanțele de judecată, Direcția de poliție a mun. Chișinău (art.15 din Legea nr. 320/2012) are personalitate juridică și constituie subiect de drept cu drepturi și obligații depline.

31. În opinia recurentului, ultimul nu are nicio vină, însă totuși i-a achitat intimatului salariul pentru perioada de 13 zile (dovada a fost anexată). Conform art. 13 alin. (1) lit. c) și e) din Legea nr. 320/2012, șeful Inspectoratului General al Poliției gestionează bugetul aprobat de către Ministerul Afacerilor Interne și propune Ministerului Afacerilor Interne proiectul bugetului anual al Inspectoratului General al Poliției și proiectele de rectificare a bugetului. Prin urmare, în speță nu sunt aplicabile prevederile art.330 alin.(2) din Codul muncii, or nu s-a demonstrat vina angajatorului Inspectoratul General al Poliției. Salariul reclamantului urma să fie achitat de Direcția de poliție a mun.Chișinău, care, de fapt, i-a achitat salariul pentru perioada de 13 zile. În circumstanțele expuse, urma să fie respinsă cerința cu privire la încasarea penalității în temeiul art.330 alin.(2) din Codul muncii.

32. Cu referire la prevederile art.329 din Codul muncii, a menționat că a asigurat achitarea salariului intimatului prin emiterea actului administrativ, ordinul nr. 528ef. din 11 decembrie 2020, fiindu-i achitat salariul pentru perioada de 05 mai 2020 - 21 mai 2020.

33. La 08 februarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului declarat, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere

a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, anexată la materialele dosarului (Vol.II, f.d.16). Din adresa intimatului s-a restituit corespondența „nereclamată” (Vol.II, f.d.33).

34. Intimatul nu a făcut uz de dreptul procesual și nu a depus referință la cererea de recurs.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

35. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

36. Recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

37. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

38. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

39. Art. 432 din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023):

„(1) Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: c) a interpretat în mod eronat legea;

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e)

în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.”

40. Art. 433 din Codul de procedură civilă (în vigoare pînă la 01 septembrie 2023):

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).”

MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 27 septembrie 2022. Copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată către participanții la proces la 07 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice (Vol.I, f.d.211). Conform extrasului din poșta electronică anexată la cererea de recurs, decizia integrală a fost comunicată recurentului la 21 decembrie 2022 (Vol.II, f.d.10). Astfel, recursul este depus în termen.

42. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

43. În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

45. Din analiza recursului declarat rezultă că s-a invocat ca temei de drept art. 432 alin.(2) lit. c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului, citat supra. Astfel, cu referire la încălcarea normelor de drept material prin interpretarea în mod eronat a legii, temeiul de drept invocat de partea recurentă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu a stabilit că normele aplicate ar fi fost eronat aplicate sau nu ar fi fost aplicabile speței sau instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

46. În context, Completul de judecată constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

47. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

48. Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

49. Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

50. La fel, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

51. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

52. La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (cauza Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

53. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

54. Din aceste motive, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției împotriva deciziei din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Munteanu